

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 4 ГОДИНА XIX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

Петя Накова
**НЕЩА, КОИТО
НИКОЙ НЕ ТИ
Е КАЗАЛ ЗА
БРАКА**

Четете на стр. 5

Илия Илиев, кмет на
село Тишевица

**ЧУВСТВАМ,
ЧЕ БОГ МИ
ПОМАГА**

Четете на стр. 6

**БЪЛГАРИНЪТ
ГОВОРИ С
ДЕТЕТО СИ ПО
13 МИН. НА ДЕН**

Четете на стр. 6

Наскоро празнувахме Великден... Най-бляскавия християнски празник. Хората отново се втурнаха да боядисват яйца и да месят козунаци. Някои отидоха и на черква да запалят свещичка. Храмовете светеха тържествено цяла нощ.

Същевременно широко отвориха своите врати и паралелните „църкви“ - „Кауфланд“, „Била“ и другите хипермаркети. Предлагаха се великденски промоции. Не знам какво общо имат търговските промоции с празника Великден, но уверен съм, че те се радваха на значително по-добра посещаемост от християнските храмове. В света набира невероятна скорост една нова „религия“ - пазаруването... Вижда се ясно изразен култ към потреблението. Съвременният човек има едно любимо право и удоволствие - да купува, да харчи пари и да пазарува. Католическият професор о. Мауро Орсами казва: „Търговският център е новият храм...“

Все пак някои хора отидоха и на черква, запалиха свещичка. От година на година обаче те като че ли стават все по-малко. Сякаш новото време произвежда и едно ново, „генномодифицирано“ християнство. Вече сме свидетели на реални опити библейските стандарти да се пренапишат в полза на „разкрепостяването“... Това е, което наричаме „влизане на света в църквите“. „Осветскостяване“ го нарича социологията. Тенденцията е всичко да бъде позволено и пак да сме си църква. И много права е проф. Лизабет Кристоферсън от Копенхагенския университет, когато твърди, че повечето религиозни хора в Европа са „секуларно-религиозни“. Звучи малко като „дървено желязо“, но още по-скандално

изглежда изказването на експрезидента Желю Желев от преди десетина години: „Ние сме атеисти, но иначе сме православно“.

Какво е за мен Великден? Великият ден на Христовото възкресение. Исус е умрял на кръста и е възкръснал от смъртта, за да демонстрира Своята победа във великата борба между Бог и Сатана. Азбучни истини. И ако се велегаме в Голгота, поражавя ни не толкова самото възкресение - то е като че ли нещо нормално и присъщо за един Богочовек, - а Голготският жест.

Голямата бимба, която Исус Христос води, включително и на кръста, е да остане Човек!

Матей 27:41: „...и главните свещеници с книжниците и старейшините Го ругаеха, казвайки:

„Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави!“

Можел е да направи от камъните хляб - даже нарязан на филийки. Можел е да слезе от кръста. Можел е да извика дъва легиона ангели и да им разпореги да разпнат на кръстовете и Пилат Понтийски, и първосвещеника, и целия Синедрион.

Можел е... Но това би означавало да прояви Своята независима Божествена воля, да потърси Своето лично удобство, въпреки волята на Отец. Можел е! Но ние с вас не можем нищо от камъните да правим хляб, нито да се справяме с другите изкушения.

И тогава дяволът би се „застъпил“ за човека, казвайки: „Лесно Му е на Исус, нали си е Бог, но човекът изобщо не може да спазва Божиите заповеди - те трябва да бъдат премахнати...“

Апостол Павел има предвид точно този Голготски жест, когато казва в Евр.4:15: „... имаме Един, Които е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях...“. Голямото изкушение при Исус е било да не употреби Своята Божествена сила, а само да се моли и да се доверява на Отец. Голямото изкушение и при нас е същото. Христос е имал Своя кръст - ние с вас си имаме нашите. И на тях би трябвало да приковем своята гордост и глупава, наивна независимост. Доброволно да се подчиним на Бог във всеки аспект, във всяка подробност на своя живот. Ето, това е посвещението.

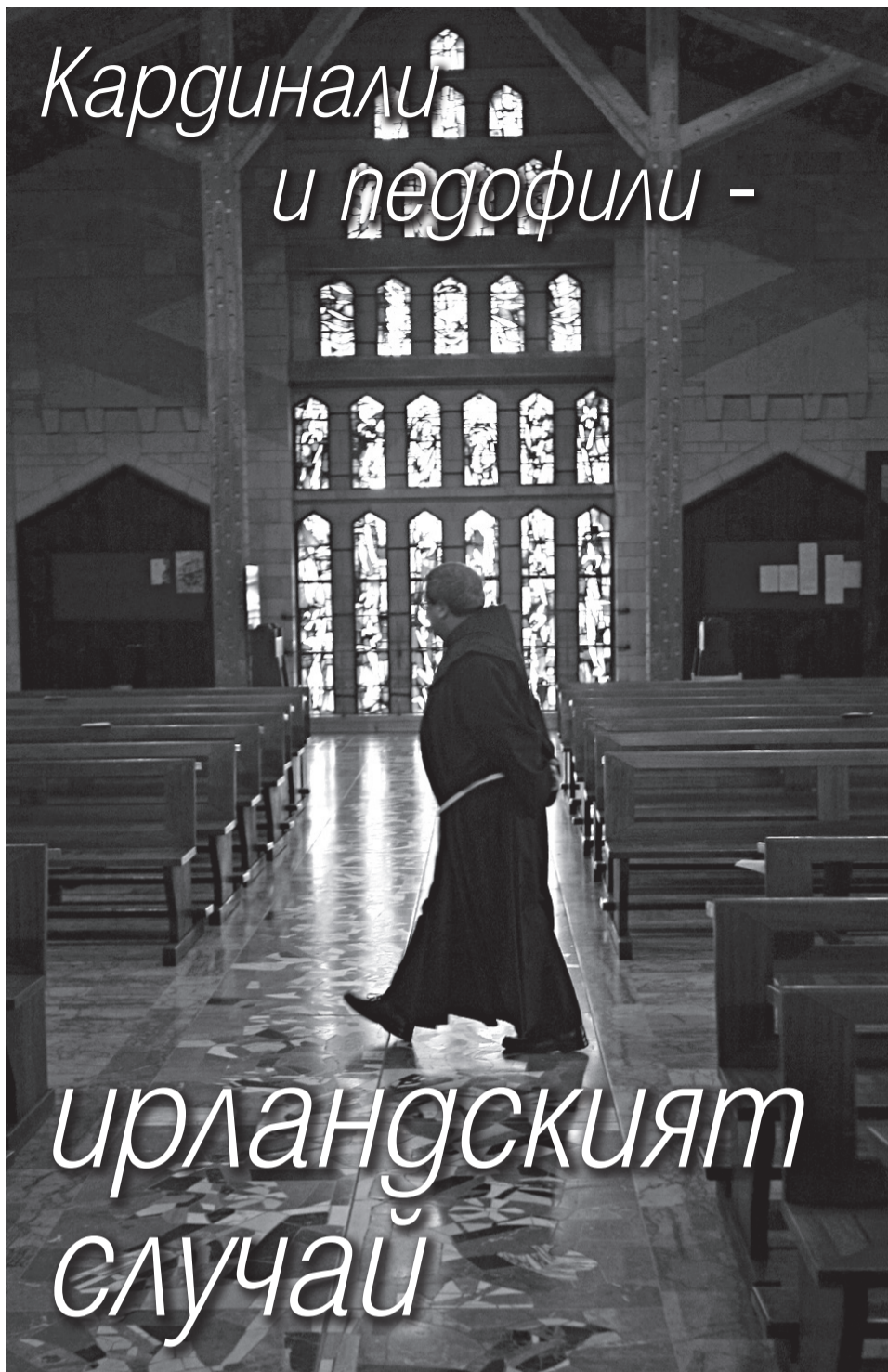
Същото има предвид Исус Христос, когато казва в Лука 9:23: „Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва“.

И ако моето повярване е някакво първоначално разпъване на безпросветното минало, то по-нататъшните ми години в църквата би трябвало да се разглеждат като живот под сянката на кръста.

Преживяхме още един Великден... Мисля си какво е за мен този празник, независимо от преданията и тиражираните с векове небивалици. Предания, според които в центъра на света се е намирала Голгота. И че на това място някога е бил създаден и погребан Адам. Така кръвта на Спасителя е капала върху черепа на Адам, заробен в самото подножие на кръста, и е ставала негово изкупление.

Според друго древно предание именно от дървото на живота е бил взет материалът за изработването на Христовия кръст.

Продължава на стр.6

Всеки шести гражданин в ЕС се смята за беден

Понякога това да си беден е много относително понятие.

Средната заплата в страните от ЕС е нараснала през последните години. Интересно, че заедно с растящите заплати стана по-голяма и разликата

то на ЕС беден е всеки човек, чийто доход е по-малък от 60% от средната заплата за страната. Но всяка страна си има свой праг на бедността. Поня-

равнява на 16 500 PPS, за България индексът е 2800, в Румъния е 1900, а в Чехия - 5800.

Числата от 2008 г. показват, че в ЕС е имало

между бедните и богатите, като бедните са се увеличили. Всеки шести гражданин на ЕС се смята за беден. Най-много са бедните в Латвия - 26%, а най-малко в Чехия - 9%. България е в средата с 21%, пише днес „Недорого.EU“.

Според определение-

кога това да си беден е много относително понятие. Например един беден жител на Люксембург би бил богат в Румъния, тъй като границата на бедността се определя от нивото на покупателната способност /PPS/, който в Люксембург се

равнява на 16 500 PPS, за България индексът е 2800, в Румъния е 1900, а в Чехия - 5800. Числата от 2008 г. показват, че в ЕС е имало 17% бедни хора. Най-застрашени са пенсионерите, безработните и децата. Приблизително 40% от безработните в ЕС живеят в нищета. В Естония, Ирландия, Великобритания, Италия, всеки втори безработен е бедняк.

Лидерът на Католическата църква в Ирландия кардинал Шон Брейди призна, че е присъствал на среща преди повече от 30 години, на която деца, сексуално малтретирани от известен свещеник педофил, били принудени да се закълнат, че няма да споделят за случилото се с никого, пишат британските вестници „Таймс“, „Гардиън“, „Индипендънт“ и „Дейли Телеграф“.

Брейди потвърди, че през 1975 г. е присъствал на закрит каноничен трибунал, на който две деца, жертви на отец Брендан Смит, били принудени да подпишат клетвени декларации, че няма да обсъждат случилото се с тях с никого, освен с одобрен за целта свещеник. Смит, за когото се смята, че е насиллил стотици деца за период от 40 години, бил в крайна сметка осъден през 90-те години и починал в затвора.

Признанията на кардинала предизвикаха незабавни призови да се оттегли от поста си. Той е обвиняван, че е постъпил безразсъдно и няма авторитет да бъде лидер в момент, когато Католическата църква е разтърсена от сексуални скандали. „Не е известно колко деца можеха да бъдат спасени, ако Брендан Смит бе изправен пред съда през 70-те години. Всички обаче, които са били част от решението да го защитят, носят тежка отговорност за страданията на жертвите“, каза Меви Луис, лидер на правозащитната група „Форин уан“.

Кардинал Брейди е осъден от една от жертвите, че не е съобщил на полицията за стореното от Смит. През декември миналата година той каза, че ако се окаже в ситуация, в която бездействието му е станало причина за малтретиране на деца, ще подаде оставка. Вчера обаче той защити

ролята си в закритите църковни заседания. Настоя, че в крайна сметка процесът, в който е участвал, е довел до отнемането на разрешителното на Смит за свещеник в окръга. Въпреки това обаче известният педофил продължил да изнасилва деца до 1993 г., когато сам признал за това на съдебен

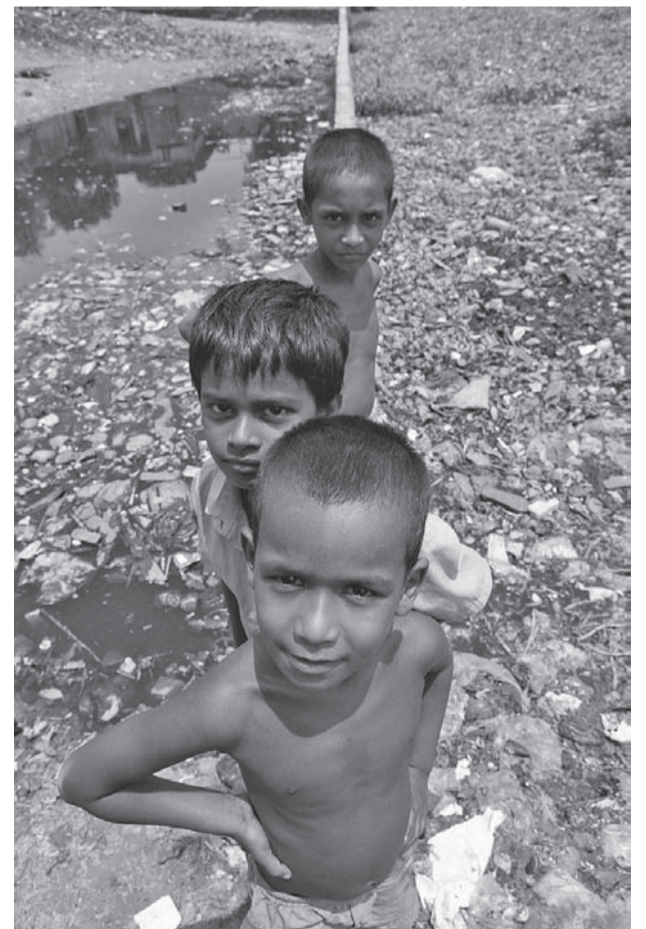
процес. Самопризнанията на Смит, че е малтретирал сексуално вероятно стотици деца както в Ирландия, така и в чужбина, свалиха ирландското правителство през 1994 г.

Миналия месец кардинал Брейди бе привикан във Ватикана заедно с всичките 24 епископи на Ирландия, за да отговори за шокиращите разкрития на две разпоредени от правителството разследвания за многобройните случаи на сексуално малтретирани деца в Ирландската църква. В единия доклад се твърди, че бивши правителства са заговорничели с църквата и с изпълнителните власти, за да прикрият близо 40 години на сексуални посегателства и побои от страна на свещеници и монахини върху хиляди деца, поверени на грижите на държавата. Другият разкрива много случаи, в които по-високопоставени свещеници са прикривали случилото се с цел да защитят репутацията на църквата.

По БТА

Милиони тонове отпадъци от човешката дейност биват изхвърляни ежедневно в световните океани и реки, отравяйки водния живот и разнасяйки зарази, които всяка година стават причина за смъртта на милиони деца, алармира Организацията на обединените нации (ООН) по повод Световния ден на водата. Машабите на замърсяването означават, че все повече и повече хора ще умрат заради замърсяването на водите, отколкото от насилие и войни, твърдят от Програмата на ООН за околна среда (UNEP) в доклад, озаглавен „Болна вода“.

Според информацията в него, цитирана от агенция „Ройтерс“, изхвърляните във водите дневно по 2 млн. тона отпадъци - канални води, пестициди, индустриални и животински отпадъци - са оставили огромни „мъртви зони“, задушавщи кораловите рифове и рибните популации.

Замърсените води убиват милиони деца годишно

Голямата част от замърсяването идва от развиващите се страни, които изхвърлят 90 на сто от отпадъците си, без каквато и да е обработка.

В доклада на UNEP се казва още, че ежегодно заради липсата на чиста вода загиват близо 1.8 млн. деца на възраст до

пет години.

Сред най-разпространените заболявания, свързани с нечистотията, е диарията, която убива по 2.2 млн. души всяка година и „повече от половината болнични легла по света са заети от хора, страдащи от заболявания, свързани със замърсени води“.

За да се промени положението, докладът препоръчва инвестиции от порядъка на милиарди долари във водопречиствателни системи, защита на действащите като натурални пречиствателни системи мочурища, както и използването на естествени торове.

Някога бродили ли сте краката на паяка? Да, точно така, онези гадни израстъци, които се мърдат бързо, когато паякът бяга за живота си под сянката на издигнатия чехъл. Разбира се, че не сте. Когато става дума за паяк, го искате свит на кълбо, без никакви признаци на живот и готов за изхвърляне. Женската част от човечеството е в състояние да узнае в ужас дори и от този му вид.

И все пак знаете ли колко крака има паякът? Сериозно, знаете ли? Осем. Добре, дотук нищо гениално. Проблемът е, че това „скъпоценно познание, което толкова обогатява нашият бит“, е станало достояние на човечеството едва от шест века насам. Точно така. От хилядолетия паяците си припъкват напред-назад в къщите, избите, дворовете и къде ли още не, но едва от шест века знаем, че броят на техните крака е осем.

Защо това е така ли? Ами защото през IV в. пр. Хр. великият Аристотел се заел да опише паяка. В това си научно начинание той заявил, че паякът има шест крака. И от тогава никой не дръзнал да оспорва откритието му. Паякът има шест крака. Аристотел казва така. Щом той го казва, значи е така. Точка.

Да, но през XV век (около 1700 години след смъртта на Аристотел) някой дръзнал да провери дали наистина той е прав. Този смел човек поел дълбоко дъх, взел един паяк, застанал на светлина, за да вижда ясно и започнал да брои. Броил, броил, броил и о, небеса... краката на паяка били не шест, а цели осем! Мога да си представя как философският и научният фундамент

се разлюлели под краката му. Аристотел не е прав! Точно така - Аристотел грешил! Векове наред хората са вярвали нещо само защото го е казал великият философ, а накрая се оказало, че това нещо изобщо не е вярно.

Защо ви занимавам с въпроса за паяците? Всъщност броят на паешките крайници изобщо не е важен. Това, което е важно, е, че е напълно възможно повечето хора да вярват в нещо само защото го е казал едн който си, без изобщо да го проверят. А в крайна сметка то да е напълно погрешно.

Вземете например Великден. От столетия християните празнуват неделата на възкресението и наричат този ден Великден, защото преди

векове някой е казал, че самият Бог го е нарекар велик. Много отдавна някой е казал, че трябва да има поклонение на този ден и днес милиони християни го правят, защото вярват, че това е точно така. Но колко учудени ще останат, когато разберат, че Библията наистина нарича един ден велик, само че това не е неделата на възкресението. Вижте какво се казва в Йоан 19:31, както е според Цариградския превод:

„Но понеже тогава бе петък, за да не останат телата на кръста в съботата (защото беше велик ден оная събота), то юдеите молиха Пилат да им се пребият пициалите и да ги дигнат оттам“ (Йоан 19:31).

Не е ли странно? Единственото място, където Библията говори за велик ден, е Йоан 19:31 и тук не става дума за неделата на възкресението, а за предния ден, съботата - деня, в който Исус е в гроба. Тук в никакъв случай няма подценяване на Христовото възкресение и все пак трябва да има някаква сериозна причина за велик ден да бъде обявена съботата. Какво е особеното на съботния ден, че Библията го нарича така?

Доказателства за достоверността на Исусовата смърт

Когато говорим за възкресението на Исус, трябва да започнем първо с Неговата смърт. Това просто е логично. Днес има хора, които се съмняват в смъртта Му - в буквалната, истинската Му смърт. Такива е имало и по времето на апостол Йоан. Затова той специално представя неоспорими доказателства:

„А Исус, като прие оцета, рече: „Свърши се“, и наведе глава, и предаде дух. И понеже беше пригответелният ден, то, за да не останат телата на кръста в съботата, (защото оная събота беше голям ден), юдеите помолиха Пилат да им се пребият пициалите и да ги дигнат оттам. Затова дойдоха войниците и пребиха пициалите на единия и на другия, които

бяха разпнати с Исус. Но когато дойдоха при Исус и Го видяха вече умрял, не Му пребиха пициалите. Обаче един от войниците прободете с копие ребрата Му и веднага изтече кръв и вода“ (Йоан 19:30-34).

Римските войници били инструктирани да ускорят смъртта на разпнатите на кръстовете. Това те са правили, като са счупвали с железни пръти пициалите на разпнатите. Но как това може да причини смъртта на човек, който е разпнат на кръст?

Поради тежестта на тялото разпнатият на кръст се е свличал на долу. В повечето случаи осъдените са били завързвани с въжета, освен ако не са били големи престъпници - тогава ги приковавали с железни шипове на кръста. (Исус е бил прикован. Явно е бил счупан за голям престъпник.) Така осъденият висял захванат за китките си като цялата тежест се е стоварвала върху забитите с пронозе. Освен че е причинявало неопикуема болка, това е пречело и на дишането. Когато обреченият усещал, че се задушава, се надигал да си поеме въздух. Това на свой ред му е причинявало огромна болка, защото прободените му нозе били силно натоварвани. Но все пак ценната глътка въздух била поемана и той отново се свличал, стенил.

За да ускорят смъртта на осъдените, римските войници счупвали краката им. Увисналото тяло започвало да се задушава, клетникът инстинктивно понечвал да се изправи, но само за да разбере, че не може да разчита на краката си - вече били неупотребяеми и не можели

да поемат тежестта на тялото му. И така скоро след това осъденият изгърхвал от задушаване.

Точно това направили римските войници с престъпниците, разпнати заедно с Божия Син. Когато обаче отишли при Исус, видели, че Той вече бил умрял. Нямало смисъл да чупят и Неговите крака. Но все пак за свое спокойствие проверили сигурността на смъртта Му. Как? По обичайния в такива случаи начин - прободели с копие сърцето Му.

Толкова подробно описание на Исусовата смърт и все пак има много хора, които не вярват, че Той е бил мъртъв. Ако е съмнително, че е умрял след шест часа висене на кръста и е по-вероятно само да е припаднал, нямаше ли да умре от копието на римляните?

Нещо повече. Йоан пише, че от прободната рана изтекли кръв и вода. Това означава, че Исус вече е бил починал вследствие разрыв на сърцето.

Не само физическата болка от висенето на кръста е убивала Исус! Свещеното писание казва, че Той е изпитвал неопикуеми страдания, чувствайки пропастта, която Го отделя от Неговия Отец. Греховете на цялото човечество били стоварени върху Него, отделяйки Го от живителното присъствие на Неговия Небесен Баща. Тази мъка сърцето Му не могло да издържи. То се пръснало от самота и болка.

Погребението на Исус

Мъртвият Исус бил свален от кръста и положен в гроб. Той изпълнил успешно мисията Си. Цената за спасението на човека била платена.

Продължава на стр.7

Случвало ли ви се е, когато гледате някакъв филм, в някоя от сцените да има работещ телевизор, където да тече нещо познато - друг филм, видеоклип или шоу? А знаете ли, че има едно шоу, което се появява много често в подобни сцени с работещ телевизор? Шоуто

филм! Той беше в Европа, но не просто се интересувахте от туристическите забележителности, които няма как да види в Америка, а търсеше. Търсеше... своите корени. Дете на евреи, избягали от Германия в Англия, а след това в САЩ през Втората световна война,

вам от останалите общества. Нецо повече. Всяка църква има нуждата да открие своята идентичност. Всъщност мисля си, че във време като нашето точно това е една от най-насъщните ѝ нужди. Ако иска да продължи напред, трябва да се обърне за малко назад и

разочарованието. Спомням си времето, когато станах адвентист - малко след пагането на Берлинската стена. Все още не може да се изличи от паметта ми споменът какъв дух цареше в църквата тогава. Какъв ентусиазъм, че живеем във времето на изпълнение

разочарованието, че Исус не е дошъл, когато Го очакваш, е толкова горчиво! Бяхме толкова убедени, че Господ ще дойде някъде по онова време, малко след пагането на Берлинската стена, така сладка беше тази вест, че сега няма как да не сме объркани. Това си е истинско разочарование. Защо сме все още тук? Сбъркахме ли нещо? Да не би изобщо да не очаквахме каквото трябва, когато трябва и както трябва? И сега какво? Ето как се появява кризата на идентичността. Щом започна да питам: „Правилно ли съм вярвал? В правилната църква ли съм? Правилно ли разбирам Бог?“, значи е настъпила кризата на идентичността. А кризите възникват, за да се преодоляват.

Откриване на идентичността в една книга

Да, наистина трябва да разбера кой сме. За един адвентист най-подходящото място за търсене на идентичността е... книгата „Откровение“. Книгата, която прелестваме, за да разберем още нещо за края на света, е тази, която най-добре описва идентичността и мисията ни като църква. Използвайки интригуващи и

Бяхме

толкова убедени, че Господ ще дойде някъде по онова време, малко след пагането на Берлинската стена, така сладка беше тази вест, че сега няма как да не сме объркани. Защо сме все още тук? Сбъркахме ли нещо? Да не би изобщо да не очаквахме каквото трябва, когато трябва и както трябва?

понякога спираци гъха символи, апостол Йоан отделя място в тази най-загадъчна книга и за верния остатък, на когото е възложена специална задача за времето на края. Едно много ясно и подробно обяснение. Точно каквото ми трябва.

Да, Джери, не съм успял, колкото теб, но имам същия проблем - моята идентичност. Ти трябваше да прекосиш океана, за да откриеш корените си. А всичкото, което се иска от мен, е да оставя за малко грижите настрана и да отворя книгата „Откровение“. Не ми струва нищо. Само трябва да го направя. И ще открия идентичността си. Ще намеря това, от което толкова много се нуждая.

Николай Николов

В търсене на идентичността

Джери, не съм толкова преуспял, но имам същия проблем!

на Джери Спрингър. Може би името ви е непознато, но ви уверявам, че стотици милиони хора по света го знаят. То е толкова популярно, че сценаристите на игрални филми нямат нищо против да го включват в сцените с работещ телевизор. Най-странното е, че в САЩ се счита за проява на лош вкус да го гледаш, защото в него основно се изясняват и изглаждат конфликти по... грубия начин. Това не пречи (всъщност помага) Джери да е един от най-преуспелите продуценти в телевизията. А може ли на успял човек като него да му липсва нещо? Сигурно се чувства много комфортно в кожата си. Какво повече да му е нужно?

В търсене на идентичността

Може би все пак има едно нещо, от което Джери се нуждае. Но няма как да се разбере, докато го гледаш в неговото шоу. Това трябва да стане, когато го видиш на друго място, както аз - в един документален

Джери обикаляше градовете, в които са живели неговите роднини, за да разбере нещо повече за семейството си. Пътуваше от място на място, разглеждаше документ след документ, съхранили паметта за скъпите му близки, а когато в края видя останките от концлагера, в който неговите роднини са намерили смъртта си по мъчителен начин, просто не можа да сдържи съзрите си.

Джери е преуспял продуцент и може да притежава всичко на света. И все пак има една огромна нужда - да разбере откъде идва; да открие кой е. Изправен до руините на един концлагер, той плаче, защото вече знае повече за себе си и за рода си. Предполагам, че след като успешните хора постигнат целите си и вече не виждат висини за изкачване, имат нужда да се върнат назад и да се преоткрият. Но... като се замисля, едва ли само те имат такава потребност. Всеки човек изпитва нужда да знае кой е. Всяко общество се нуждае да открие онези специфични особености, които го отличават

да си припомни коя е, каква е мисията ѝ и какво я прави уникална в този свят. Може би сме твърде заети с оцеляването си, за да отделим време и за това, но ако не го направим, няма да оцеем. (Като църква имам предвид.) А кой би искал да е част от общество, което е загубило посоката и е забравило предназначението си? Аз поне не искам.

Разочарованието и кризата на идентичността

Нуждата да търсиш идентичността си може да възникне, след като си постигнал всичко в живота, което си искал - също като Джери. Но може и да се яви, когато не си постигнал всичките си цели или дори никоя от целите си - както е при повечето хора. Да знаеш кой си е вътрешна потребност, която рано или късно идва на дневен ред в живота на всеки.

Един от факторите, които могат да я провокират, е...

на пророчествата! Благовестие се разпространяваше толкова бързо навсякъде, щото всички живеехме с очакването, че Исус ще дойде много скоро - мислехме, че ще посрещнем края на хилядолетието в небето. С каква ревност обикаляхме от град на град, от село на село, от дом на дом, за да кажем на хората, че няма време и че трябва да се подготвят за посрещаната идващия Спасител. Но...ето че Новото хилядолетие дойде и го посрещнахме... на земята. Вече сме в края на първата му декада, а сме все още тук! Какво разочарование! Сигурен съм, че не само аз се чувствам като апостол Йоан в Откровението: „И отидох при ангела, та му рекох: „Дай ми книжката“. И каза ми: „Вземи, та я изяж; и ще бъде горчива в корема ти, но в устата ти ще бъде сладка като мед“. И взех книжката от ръката на ангела, та я изядох; и беше в устата ми сладка като мед; и като я изядох, възгорчи се коремът ми“ (Откр. 10:9, 10). Да, знам, че в този текст се говори за нещо друго; и все пак

Пътуващата Библия е на път да приключи своята световна обиколка

Адвентната инициатива „Следвай Библията“ приключи своята обиколка в Интерамериканската дивизия

Копие на Библията, написано на 66 езика (еден език за всяка книга от Битие до Откровение), е на път да приключи своята международна обиколка.

Инициативата „Следвай Библията“, започнала през 2008 г. по време на Световната административна сесия на ЦАСД в Манила, Филипините, приключи през януари 2010 г. в Доминиканската република.

Във всяка страна, посетена от пътуващата Библия, ръководителите на местната ЦАСД

организираха разпространение на библии в голям мащаб сред членовете на църквата. Забелязваше се подновен интерес към редовно четене на Свещеното писание, както и неговото изучаване.

Започвайки инициативата, организаторите на проекта „Следвай Библията“ направиха анкета, показваща, че по-малко от 50 % от адвентистите изучават Библията редовно. Според тях пътуващата Библия служи за възбуждане на интереса към Писанието и

разпалва желанието сред адвентистите да поставят като приоритет времето, прекарано в изучаването му.

Гарет Колдуел, директор на отдел „Връзки с обществеността“ на световната ЦАСД, заяви: „Беше насърчаващо да бъдеш свидетел на огромния ентузиазъм, който тази инициатива породила по целия свят. Уникалността на тази Библия и пътя, който е извървяла, е един прекрасен повод да се говори публично за важноста на Писанията.“

www.followthebiblesda.com

Неща, които никой не ти е казал за брака

В началото всичко е бели воали и обещания.
Вие сте млади, зелени и онемели от щастие.
Но никой не знае какво ще откриете после.

А то може да не е много приятно.

Кто някои неща за брака, за които разказват хора, женени от години.

1. Лошите роднини стават по-лоши с времето. И неизбежно децата ви наследяват част от качествата им. Имате дете, което не спира да говори? Или изисква постоянно внимание? Вероятно не е трудно да откриете на кого прилича.

2. Съпругът ви може да е чудесен, но внимавайте: с него осиновявате и цялото му семейство. Не само най-близкия кръг, но всеки отдалечен изгубен братовчед. Това са купища хора, които могат да се изсипят за Коледа непоканени или да потропат на вратата за заем („Само докато ми платят...“).

3. Въпреки че той никога не е хъркал, може да се случи занапред. Послушайте препатилите - купете си тапи за уши.

4. Има два начина за възприемане на рождените дни: „Не е голямо събитие“ и „Ура за мен!“. Първите подаряват картичка. Вторите празнуват седмици наред. Разберете за кого от двата типа сте женени и се подгответе.

5. По-добре да слушате любимите им истории и да се смеете, отколкото да припомняте за кой път ги разправят (знам това от ветеран, женен от 41 години). Животът е кратък, въпреки че тези истории не са.

6. Да, можете да си легнете бясна. Можете да го мразите в този момент, но никой не заслужава болката в гърба от спането на дивана в хола.

7. Всички вършим нещата различно. Може би сте женена за един от онези, които напълват цялата мивка с пяна и потапят мръсните чинии в нея. Ако това не е вашият начин, не си струва да спорите. Все пак той ми е чиниите!

8. Съпругът ви наистина не помни дрехите ви. Ако привличате вниманието му към всичко ново, което купувате, значи сте глупачка.

9. Удивително е колко много спорове, лоши настроения и огорчения могат да бъдат решени с една чиния хубава храна.

10. На един акъл ли сте за свободното време? Ако той обича спорта и приятелите, а тя филмите и гоблените, бракът е в беда. Единственото, което можете да направите е това, което сте правили вече толкова много пъти: компромис.

Така че бях избран със 100% от гласовете. Това е единственият подобен случай в община Враца.

Какво конкретно направихте през тези години?

Първата задача, която си поставих, беше да осигуря осветление за селото. Закупихме сто осветителни стълба от Ловеч, монтирахме ги и сега вечер всичко е осветено.

Втората голяма задача, която си поставих и реализирах, беше телефонизацията на селото.

Третият проблем беше с традиционната църква "Св. Архангел Михаил". Тя беше порутена, но в продължение на две години с гарения и доброволен труд я възстановихме. Вече е в идеално състояние.

Четвъртата задача беше ремонтът на читалището.

Петият проблем е свързан с ремонта на улиците. Вече имаме 3000 м² бетонирани тротоарни и улични платна и 4000 м² улици, покрити с фракции. Имам намерение до края на мандата да бъдат

проект за мост над реката, която минава през селото. Опитваме се също да овладеем едно свлачище.

Откога сте член на Църквата на адвентистите от седмия ден?

От 1993 г. Тук намерих истината. Направих разлика с това, което представлява Православната църква, и взех своето решение.

Чувствате ли Божията намеса, поемайки отговорностите на този важен пост?

С каквото и проблем да се захвана, чувствам, че лесно се решава и че Бог ми помага. Селото ни беше до такава степен занемарено, че имаше 10 отрязани тополи в центъра на селото и така си стояха. За самото село съм написал и издал книжка.

Бихте ли желали църквата да помага в социалния живот на селото?

Ако може да се помогне особено на ромските гечица! Родителите им са бедни и безработни. Имаме около 40 такива семейства. Може да направим и здравно изложение.

Какво мислите да правите след изтичане на мандата ви? Ще се кандидатираме ли отново?

Мисля, че направих достатъчно. След изтичане на

Илия Генов Илиев, кмет на село Тишевица

Чувствам, че Бог ми помага

бетонирани още 3000 м² улици. Така 80% от инфраструктурата на селото ще бъде покрита.

Шестата задача беше хидроизолацията и ремонтът на детската градина. Успях да осигуря 18 000 лева и го направихме.

И един от най-големите проблеми - не само наш, но и на много села - е, че успяхме да запазим училището като средищно за нас и другите села около Тишевица. Там

мандата мисля да се върна към старото си занимание, преди да стана кмет - и това е събиране и изкупуване на билки. Осем години съм се занимавал с това и съм хранил тези семейства от ромския етнос.

Ако се кандидатирам за четвърти мандат, сигурно пак ще спечеля. Още отсега ми подхвърлят някои реплики: "Кмете, ако пак се кандидатираш, ние нямаме никакъв шанс". Но ако не се кандидатирам, ще има 5-6 кандидати.

Хората от селото знаят ли за вашата вяра?

Да, разбира се. Дори и сега група от църквата мина и раздаде материалите по проекта "Пътят към Христос".

Чувствате ли се като пророк Даниил - Божии човек на отговорен пост?

Чувствам голяма отговорност за издигане на честността, морала и предаността на хората един към друг. Стремя се властта да няма нищо общо с корупцията и манипулациите. Хората знаят, че съм изключително честен и не се опитват да ме подкупват.

Какво ще пожелаете на читателите на в. "Християнска мисъл"?

Бог да им дава сили да бъдат честни и отговорни. А за моето село съм решил да абонирам местната библиотека за вестника.

Интервюто води Рагостина Трифонова

С кои Ваши качества изтъкнахте пред вашите съселяни, за да ви гласуват такава доверие?

Може би в личността ми са видели моята работоспособност, старанието ми да бъда честен и справедлив спрямо хората...

Имахте ли конкуренти при изборите още при първия мандат?

По време на изборите за първия ми мандат бяхме четирима кандидати, но явно хората са оценили моите качества, за да спечеля срещу своите конкуренти. При втория мандат също имаше още трима кандидати, но отново бях избран с голямо мнозинство - 70 %. При третия мандат вече няха конкуренти. Които имаха намерение да се кандидатираат, се отказаха, когато разбраха, че и аз ще кандидатствам за трети мандат.

Илия Генов Илиев - род. 1949 г.

Вече трети мандат кмет на село Тишевица, област Враца.

От 1993 г. член на ЦАСД.

се учат децата от първи до осми клас на четири села. Общината даде 350 000 лева за ремонта. Имаме модерно училище с парно и стол за децата.

Сега продължаваме с бетонирането на улиците в селото. Иска ми се, ако мога, по време на мандата да уреда ремонта на пътя Тишевица - Мездра. Имаме и един

Българският родител говори с детето си средно по 13 минути на ден

Всеки родител в България говори с детето си средно по 13 минути на ден, а четенето на книга заема петото място сред предпочитаните от българите занимания в свободното време.

Данните бяха изнесени в понеделник при старта на кампания за отбелязване на Международния ден на детската книга - 2 април.

Начело на класацията за предпочитаните от българите занимания заема гледането на телевизия. Данните за нея са предварителни, а националното изследване беше оповестено от преподавателя в СУ "Св. Климент Охридски" доц. Александър Кьосев. Изследването се прави от "Алфа Ризърч" и Академичната лига на Югоизточна Европа.

Около 69 процента от българите отговарят, че четат на децата си книги, докато през 2006 г. те са

били 59 на сто.

Седмдесет и един процента от анкетиранияте насърчават децата си да четат, срещу 76 на сто през 2006 г.

Около 60 на сто си спомнят, че техните родители са им чели приказки като малки, докато 36.2 процента отговарят обратното.

"Книгата е прекрасен мост между нас и децата ни във време, в което все повече се отдалечаваме един от друг", заяви на пресконференция

Михаил Стефанов от Националната мрежа за децата, съорганизатор на кампанията заедно с Асоциация "Българска книга".

Книгите дават на децата ценностната система, в която да бъде подредено знанието им. Това им помага да разберат по-добре себе си и света, който ги заобикаля, заявиха участниците в инициативата, провеждана под мотото "Подарете на детето си книга - подарете му празник."

Великденски размисли

Продължава от стр.1

Мария Магдалена пък намерила под кръста обгарено от Христовата кръв кокоше яйце, занесла го в Рим на император Тибериус и казала: "Христос възкръсна!".

От една страна, ние, християните с протестантско мислене (по-скоро библейско), бихме могли и да не се тревожим от факта, че все по-малко са „великденските християни“, които само на Великден си спомнят, че са такива. От друга страна, като наблюдаваме тяхното старание да си отнесат по една запалена свецичка до вкъщи, бихме могли да се позамислим за своето място в схемите на този свят. Ако Христос казва за мен и теб, че ние сме „светлината на света“, то доколко наистина оправдаваме Неговото очакване? Ето това е моята трево-

га сред празнуващото множество от всякакви християни.

За да свети, свецта гори и изгаря, дава от себе си - точно както нашия Господ. Ако искаме да светим, би трябвало да сме готови да жертваме по нещо от себе си (ако е необходимо, и себе си), по-често да извървяваме и „втората мила“, да не съдим, но да обичаме...

Моля се Бог да ни подари едно пролетно освежаване на вярата, от което така спешно се нуждаем!

Пламен Петров

*Използвана литература:
1. "Рождество Христово: Рагостината вест"*

Мауро Орсати, ИК "Голд Прес", Пловдив, 2009, стр.3

2. "Митът за вечното завръщане", Мирча Елиаде, изд. "Захари Стоянов", С. 2002, Стр.21

Екскурзия до седемте църкви от Откровението на Йоан

„Каквото виждаш, напиши на книга и прати го до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филаделфия и до Лаодикия (...) Седемте звезди са ангелите на седемте църкви и седемте светилника са седемте църкви.“ (Откр. 1:11,20)

От 28 март до 2 април 2010 г. Младешкият отдел на Западната област и Теологичният колеж „Стефан Константинов“ организираха екскурзия до седемте църкви в Анатолия. Маршрутът, който предлага уникалната възможност да бъдат посетени известни библейски обекти, намиращи се в днешна Турция, предизвика голям интерес сред адвентистите от всички поколения. Най-младата участничка - Деница Иванова - е на 18 години, а най-възрастният - Никола Николов - в края на тази година ще навърши 80.

Любознателността, желанието за надникване в миналото и усещането на атмосферата от времето на апостол Йоан привлякоха всичките 41 участници в приключението. И всички останаха доволни, заредени с впечатления и много емоции.

Началото бе Одрин, където посетихме джамията „Селиме“. Следваше Троя и античният град Пергам, където човек може да се потопи в типично гръцка култура с Акропола, амфитеатър, храма на Зевс, храма на Траян, светилището на Атина. Една от най-известните постройки в града е Пергамският олтар.

На пътя между Пергам и Сардис е Тиатир. Навремето тук е имало огромен брой търговски и занаятчийски гилдии, контролиращи индустрията на града. Между тях са изпъквали производителите на вълна, кожа, ленено платно, бронз... Имало е и хлебари, грънчари и т.н.

Сардис е град с многовековна история - от VIII в. пр.Хр. до XV в. сл.Хр. Бил е столица на древната държава Лидия. През него минават златоносни реки и добивът на злато, както и земеделието и производството на вълна и килими, водят до разцветта му.

Измир (или гръцкото име на града - Смирна), с който ни е известен от Библията, ни впечатли с красивата си часовникова кула и с крепостта Кадифе

кале, разположена над града.

Особено вълнуващо преживяване имаме при разглеждането на Ефес, един от най-запазените до днес древни гръцки градове (сега в Турция), недалеч от брега на Егейско море. Там е едно от седемте чудеса на света - храмът на Артемида (наричана още Диана), разрушаван и построяван отново няколко пъти през следващите столетия. Този най-ранен храм е имал свещен камък, вероятно метеорит, за който се е вярвало, че е „паднал от Юпитер“ („Товага градският писар, като вдвори тишина сред народа, каза: Ефесяни, кой е оня, човек, който не знае, че град Ефес е пазач на капището на великата Диана и на падналия от Юпитер идол?“ (Деянния на апостолите 19:35).

В този град апостол Павел оставя своя духовен ученик Тимотей.

До днес са запазени части от сградата и кръщелният купол на църквата „Св. Богородица“, в която се е състоял Третият вселенски събор през 431 г.

Лаодикия е град, разположен на равен хълм. В древността тук са били построени два театъра, от които и до днес съществуват останки от местата за сядане. В южната му част има голям римски стадион от времето на император Веспасиан. Градът си е доставял вода от изворите на Хиераполис чрез виадукт.

Филаделфия е основана през II в. пр.Хр. от пергамския цар Атал II, който поради любовта си към своя брат нарича града „Филаделфос“. Градът е известен с устойчивостта си по време на гонението на християни, което е споменато и в книгата „Откровение“. ХМ

Поради големия интерес към исторически маршрути сладващият проект, който замисля Петя Гоцева (младешкият лидер на Западна област), е свързан с екскурзия в Израел.

п-р Никола Марков

„Изключително съм доволен от екскурзията поради няколко причини. На първо място се чувствам обогатен от факта, че с очите си можах да видя исторически обекти, които на теория познавах, но не бяха по този начин оживели в съзнанието ми. Сега Посланието към ефесяните и книгата „Деянния на апостолите“ ми звучат по нов и особено силен начин. Намирам, че цялото това пътуване беше безкрайно полезно за мен

като пастор.

Второ, доволен съм от перфектната организация от страна на Петя Гоцева и на самата фирма (All Seasons), която ни пое. Впечатлен съм също и от азиатската част на Турция, която изглежда твърде европейска.“

Деница Иванова (18-годишна, най-младата участничка)

„Това, което най-силно ми въздейства по време на екскурзията, беше мисълта,

че в момента Турция е мюсюлманска държава, а навремето тук са били най-значимите християнски центрове.

Също така искам да кажа за компанията, която беше госта свежа, нямаше разногласия помежду ни относно маршрута и какво да видим допълнително. Напротив движехме се заедно и лично на мен ми беше безкрайно приятно с всички, които макар и госта по-възрастни от мен, допринасяха още повече за доброто ми настроение.“

Един непознат Великден

Продължава от стр.3

Сега Той трябвало да възкръсне. Точно в такава последователност го представя самият Божи Син:

„Затова Ме люби Отец, защото аз давам живота Си, за да го взема пак. Никой не Ми го отнема, но аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам и имам право пак да го взема. Тази заповед получих от Отца Си“ (Йоан 10:17, 18).

Исус е трябвало да умре за греховете на човечеството и след това да възкръсне. Това е последователността.

И ето, Той е вече мъртъв и положен в гроб. Съботата е започнала. Сега би трябвало да възкръсне. Но Той не възкръсва! Минават час след час, но Исус продължава да е в гроба. Защо? Защо не възкръсва? Да не би жертвата Му да не е достатъчна? Или може би има друга причина?

Отговорът може да бъде само един - Исус не възкръсва веднага, защото както при сътворението на този свят Той си почива в съботния ден, както прави същото през целия си земен живот, така си почива в този ден в гроба и възкръсва след края на съботата в началото на първия ден от седмицата.

И ето какво става:

„В първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба“ (Йоан 20:1).

Неделя рано сутринта е, вън е още тъмно, а гробът е вече празен. Веднага след отминаването на светия Божи ден Исус Христос е възкръсен и демонстрира триумфа на Бог над смъртта и злите сили.

Що за ден е в такъв случай този? Защо апостол Йоан повече от половин век след смъртта и възкръсването на Божия Син

продължава да го нарича „велик“?

Създаване и значение на съботата

Съботата е свързана с онова далечно начало, в което Господ създава нашия свят:

„В начало Бог създаде небето и земята. А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата. И Бог каза: „Да бъде светлина“. И стана светлина. И Бог видя, че светлината беше добра; и Бог раздели светлината от тъмнината“ (Бит. 1:1-4).

Първия ден Бог започва със създаването на светлината на фона на неустроената планета. Между втория и шестия ден от творческата седмица я дооформя и благоустроява, създавайки другите необходими условия за живот. В шестия ден създава човека.

Всичко направено дотук е заради него. Той е крайната цел на сътворението - неговата корона и шедьовър. Всичко нужно за живота му като че ли е завършено. Но Бог още не е приключил. Той завършва заплануваното творение, като Си почива на седмия ден, поради което го благославя и освещава:

„И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден Си почива от всичките дела, които беше създал. И благослови Бог седмия ден и го освети...“ (Бит. 2:2, 3).

В седмия ден - събота - Господ посвещава на човека цялото Си внимание. Това е паметен ден, създаден за доброто на човека. Затова векове по-късно Исус, Господарят на съботата, ще каже: „Съботата е направена за човека“ (Марк 2:27).

Тази дълбока значимост на съботата

е отразена в четвъртата Божия заповед: в този ден и човекът трябва да остави своите ангажименти и да отдаде цялото си внимание на Бог. Както преди грехопадението, така и след него този ден си остава свещен на Бога и благословен. Задължение за всички хора е да го спазват и почитат свято.

Изкупителното дело на Христос и почивката Му в гроба - аналогия на Божие творческо дело

За да не получи човекът полагащото му се за греха наказание, Господ има план за неговото спасение. Интересното е, че изкуплението на човечеството е дело, много подобно на сътворението.

Апостол Йоан е разбирал това сходство. И затова представя изкупителното дело на Христос в своето евангелие в известен смисъл като аналогично на сътворението на нашия свят.

Състоянието на земята в началото се определя като „пуста и неустроена“ (Бит. 1:2). След грехопадението сътвореният по Божии образ човек става неспособен да се покорява на Божия закон и да живее според небесните принципи. Душата му става „пуста и неустроена“.

В първия ден Бог създава светлината (Бит. 1:3-5). В началото на своето евангелие Йоан представя Исус като Светлината на света:

„В началото бе Словото и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. То в начало беше у Бога. Всичко това чрез Него стана и без Него не е ставало нищо от това, което е станало. В Него бе животът и животът бе светлина на хората. И светлината свети в тъмнината, а тъмнината не схвана“ (Йоан 1:1-5).

В края на шестия ден чрез смъртта Си

Христос възстановява изгубения живот на човечеството. Това също е отбелязано с едно „Свърши се!“:

„А Исус, като прие оцета, рече: „Свърши се“ и наведе глава, и предаде дух“ (Йоан 19:30).

На седмия ден от творческата седмица - събота - Бог Си почива от творческите дела и дава пример на човека да прави същото (Бит. 2:2, 3).

На седмия ден Исус не възкръсва, но си почива в гроба от Своето изкупително дело, потвърждавайки вечната валидност и важност на съботата.

Затова и съботата, в която Исус почива в гроба, е много повече от само едно съвпадение на седмична и годишна събота. Тя е много сходна по значение и резултати с първата събота на сътворението.

Значението на съботата при християните

Съботата винаги е имала специално значение за човечеството. Тя е паметник както на сътворението, така и на изкуплението ни от Бога.

Съботата е Божият отговор на живеещото в свръхнапрежение човечество, Божият начин да се победи стресът. Затова сме поканени в събота да оттеглим погледа си от земните неща и да го отправим надалеч, към вечните:

Търсиш ли време, за да си починеш от всичко? Търсиш ли онова кътче от времето, за да се отърсиш от стреса и безмислието на живота? Съботният ден е най-подходящото време за това. Този е денят, който Библията нарича велик. Това е денят, който Исус почита дори в гроба Си. Този ден е създаден за теб!

Адвентисимо

ИЗДАТЕЛСТВО „НОВ ЖИВОТ“ ПРЕДЛАГА:

Разкази за моето дете преди целувката за лека нощ

Елена Хр. Мунова, цена 3,90 лв.

СЪКРОВИЩЕТО

книга 1, 92 стр.

Ако искаш да разбереш какво се случва, КОГАТО:

- Много, ама много ти се иска да ти купуват само маркови дрехи...
- Харесваш някого, но не знаеш как да се държиш с него, за да сте приятели...

- Видиш на улицата някой жестоко да бие котенце или малко кученце...
- Ти се подиграват, че имаш големи уши...
- Толкова ти се иска да си имаш и ти домашен любимец, а не може...
- Някой иска да отнеме от децата и мъничката детска площадка в твоя квартал...
- Твоят приятел най-неочаквано стане твоят предател...

Тогава, мило дете, прочети тази книжка и тя ще те утеши и успокои, ще ти обясни защо се случва така. Ще те научи какво трябва да правиш...

ТО Е КАТО МЕН

книга 2, 80 стр.

Ако искаш да разбереш какво се случва, КОГАТО:

- Неочаквано намериш на улицата много пари, но се досещаш кой може да ги е изгубил
- Се окаже, че най-добрата ти приятелка е болна от ужасна болест
- Някой поиска да изхвърлиш

- досегашния си домашен любимец, защото ще ти подари по-хубав
- Баща ти се съгласи да си имаш собствена лодка и да се разхождаш с нея из морето
- Си много нисък, но искаш да станеш шампион в спорта
- Много ти се иска да смачкаш приятелите си, като покараш пред тях семейната кола, но разбира се, още нямаш книжка
- Видиш на улицата някой жестоко да бие малко кученце

Тогава, мило дете, прочети тази книжка и тя ще те утеши и успокои, ще ти обясни защо се случва така. Ще те научи какво трябва да правиш...

САМОТНИКЪТ

книга 3, 88 стр.

Ако искаш да разбереш какво се случва, КОГАТО:

- Някой ти подари едно малко пони
- Един вампир се окаже всъщност просто човек, и то много добър
- Се срамуваш пред приятелите си

- от професията на своята майка
- Някой ти подарява крадени подаръци
- Всички се присмиват на големите ти уши
- Малката ти сестричка изведнъж реши да унищожи твоята страхотна колекция
- Твоят приятел настоява да му подариш най-любимите си изрочки

Тогава, мило дете, прочети тази книжка и тя ще те утеши и успокои, ще ти обясни защо се случва така. Ще те научи какво трябва да правиш...

Този поредица от СЪВРЕМЕНИ ДЕТСКИ РАЗКАЗИ, актуални за мисленето на детето днес, представя великолепна смесица от житейска мъдрост и прозрения, облагородени с много топлота и милосърдие, олекотени от превъзходно чувство за хумор и предадени на достъпно познания на всеки човек по света език на детството. Те носят в себе си силата на автентичното преживяване, защото са основани на реални случки. Прекрасно четиво за децата и юношите, които също като възрастните хора имат своите съвсем истински проблеми и нужди, радости и болки.

а сега **НАКЪДЕ?**

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

A W R

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 8-9 ч. на честота 6145 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни)
Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi

На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com

Пишете на адрес:
гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
Тел.: 054/88 48 77

www.bibleiskikurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
лекции върху „Основните учения на Библията“
радиопрограми на „Гласът на надеждата“
интересни книги на издателство „Нов живот“
Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа@

sdabg.net

Новини от страната и света	Съботно училище
Утринен стих	в. Християнска мисъл
Адвентно радио – Пловдив	Текстови материали
Аудио материали	Видео материали
Библия с 19 превода	Книги
Обяви	Форум, отговори на въпроси
Детски кът	Електронен магазин
Полезни връзки	Справочна информация

www.sdabg.net – посещавайте го, споделете го с приятели!